

ديسان خه لکه که پیکه نین.
کابرا بهوهی که بووه مایه ی گالته جاری که وته گریان. له کاتیکدا ده ریای ناو تابلوی
سه ریواره کی کرده باوه شی، هاواری کرد:
بۆچی تیناگهن. جگه له من کهس ناتوانی له م ده ریایه دا پراوه ماسی بکات.

تاوانبار

وتی: من فریشتهم!
قازی وتی: کوا باله کانت؟
وتی: باله کانمیان بریوه!
قازی باوه ری نه کرد. که وته پیکه نین، به تاوانی نه بوونی ناسنامه زیندانی کرد.
وهختی ویستیان که له پچه ی کهن، کتوپر چند فریشته یه که له په نجه ره که وه هاتن و
بردیان.
کاتریمیرئ دواتر قازی له کتیه یاساییه کاندایه شوین ماده یه کدا ده گه را پیوه ندی
به سزادانی تاوانبارانه وه هه بیت له ئاسمان.

داهۆل

خاوهن باخه که، باخه وانی ئیزن دا و وتی:
دهمه وی چند پوژیک لیره ته نیابم.
ته نانه ت دا هۆله کانیشی له ناویرد. دوا به دوا ی ئهم روودا وه بالنده کان هروژمیان برد
تا روزه تریکه تهخت و تاراج کهن. خاوهن باخه که له ناچاریدا دووباره دا هۆله کانی
له ناوه راستی باخه که دا دانایه وه.
ئاماده یی دا هۆله که له ئاماده ی خۆی باشتتر بوو. جگه ره که ی له دهموچاوی خۆیدا له
ئاوینه که دا کوژانده وه. دواتر بۆینباخه که ی له ملی خۆی کرده وه و کردییه ملی
دا هۆله که.